

Arxiu Municipal

ARENCADES FRESQUES! (2)

Continuem exprimint la memòria de la Quima Guasch. A partir dels seus escrits, avui us expliquem més anècdotes de comerciants ambulants que acostumaven a passar pel nostre poble.

Quan ella era petita, a Parets venia una matrimoni d'ètnia gitana que arranjava pots i olles, tot i que a can Llauner –la mateixa família que regeix l'actual estanc– també ho feien.

Hi havia també el Cisquet, de Mollet, que venia a vendre taronges amb un carro tirat per un cavall –que diu la Quima que semblava de l'Oeste–. En Cisquet pregonava: «taronges valencianes, noies, i que en són de bones!». En sentir-lo, la mainada corria cap a ell perquè sabien que sempre els en regalava alguna...

«Peix fresc, mestresses!», cridaven els peixaters de Mollet: la Lola, molt guapa i polida, i el seu marit, un home alt i ben plantat. S'instal·laven a la plaça, davant d'on avui hi ha el cafè de la Cooperativa.

I un cas ben curiós, almenys mirat des de la nostra perspectiva: sembla que, abans de la guerra, venia un home a comprar pells de conill. Més tard, un paretà també es dedicà a aquest negoci. (Serà qüestió d'esbrinar què en feien...)

De tant en tant, hi arribava també un paraigüer «molt trempat» que cridava, tot cantant: «ja plou, ja plou, diu així tota la gent/ ja plou, ja plou, ara sí que estem contents/ ara ve aquell paraigüer, apa noies, apa noies/ ara ve aquell paraigüer/ que us ho arregla tan rebé!»

Per avui, ja n'hi ha prou. En voldreu més?

17 d'octubre de 2008